

צ'און תורני שכונ'י

בעז'הי"ת איגודת ה'ש"ל תגידו

גליון 704

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח' יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

"ויעש כן אהרן"

רש"י: "להגיד שבחו שלא שנה". המפרשים כבר עמדו על השאלה, מהו אותו שבח של אהרן 'שלא שנה'. וכי עולה היה על דעתנו שאהרן קדוש ה' ישנה ח"ו כמלוא נימה מציווי ה'! מה השבח הגדול בזה שלא שינה, עד שצריך לכתוב זאת במפורש בפסוק?

לפני מספר שנים זכינו לקיים את מצות ברכת החמה. לפני הנץ החמה, בשעת בוקר מוקדמת, היו רחובות השכונות היהודיות שחורים מרוב אדם. אנשים, נשים וטף השכימו קום, כדי לברך את ברכת החמה. מה קרה? מה קרה? ברכה... וכי בשביל ברכה משכימים לקום בבוקר ונוהרים לרחובה של עיר, והרי בכל יום יש מאה ברכות? אה... זה הרי פעם בעשרים ושמונה שנה... והרי ברכת החמה זו ברכה שתקנו רבנן, ומה עם קריאת שמע דאורייתא? הרי את זה שאתה רואה ברחוב באשמורת הבקר כדי לברך ברכת החמה, תמצא ביום רגיל במטה, כאשר עובר זמן קריאת שמע... כי זה הרי בכל יום... אהרן הכהן, במשך כל השנים בהן הדליק את המנורה, לא איבד אפילו לא ליום אחד את תחושת ההתחדשות. מדי יום הוא הדליק כאילו זו הפעם הראשונה. כאלו הוא מדליק פעם בעשרים שנה ושמונה שנה... "ויעש כן אהרן" – בכל יום ויום, אותה התרגשות, אותה התחדשות. "מלמד שלא שנה".

(יחי ראובן)

בפתח האהל

יחד עם כל בית ישראל רבנן ותלמידהון אבלים וכואבים אנו על הסתלקותו של יחיד הדור, רבן של כל בני הגולה, מופלא

בשקידת התורה ועמלה, שעשה שלא תשתכח תורה מישראל, ושם שמים התאהב ונתקדש על ידו.

הרב הדומה למלאך ה' צבאות, עמוד של אש שהלך לפני המחנה גאון ישראל ותפארתו ראש ישיבת פונוביז' מרן הגאון הגדול

רבי ירחמיאל גרשון

אדלשטיין זצוקללה"ה

וכל בית ישראל יבכו את השריפה

אשר שרף ה'.

כידוע מהספרים הקדושים, בשעת פטירתו של אדם גדול, נשארים מעלותיו הרמים והנשגבים כאן בעולמינו ויכולים הנמצאים לזכות במעלות אלו. בהליכתו של מרן זצ"ל לבית עולמו נוצר חלל עצום בעולם. ואשר על כן אשרי מי שזוכה ותופס משהו אפילו קטן ממעלותיו הרמות.. בשבועות הבאים, ברצוננו בלי נדר להביא סיפורים מכלי ראשון (בלבד), על מרן זי"ע. כדי שנלמד ממעשיו ונאמץ הלכותיו בקודש ועל כן אנו פונים לכל המעוניין לזכות את הרבים במעשה, סיפור, שלא ימנע טוב ויפנה אלינו... ונזכה שבמהרה ישמע קול המבשר על ביאת ינון ונזכה לתחיית המתים במהרה אמן.

בשורות טובות ושבת שלום

שמשון אליעזר פוקס

לעילוי נשמת מרת שוינדל נאווה
בת שמעון ז"ל - י"ד סיון

זמני השבת

הדלקת נרות מוצאי שבת

8:25 7:20

נא לשמור על קדושת חג'יון
אין לקרוא בשעת התפילה

8:56 לית

אָהַל הַהֵלֶלֶת

חובה קדושה על כל אדם להתפלל בבית הכנסת ביחד עם הציבור, מפני שתפילתם של רבים אינה חוזרת ריקם.

וישנם שטוענים שקשה להם להתפלל בבית הכנסת, משום שאינם מרוכזים שם בתפילה, וכשמתפללים בבית מכוונים יותר. ויש להודיעם שאין נכון לעשות כן, מפני שמלבד זה שתפילה בציבור מתקבלת גם כאשר לא כיון בה, בנוסף לכך מי שמתפלל בבית, מפסיד קדישים וקדושה וברכו, והפסדו גדול מאוד..

ואמרו חכמי הקבלה, שכל מי שלא ענה "ברוך ה' המבורך לעולם ועד", באותו היום אין נשמתו חוזרת אל תוך גופו, ולכן יש לעשות את כל ההשתדלות כדי להתפלל בציבור.

כתב בספר יסוד ושורש העבודה (שער האשמורת פרק ז) תוכחת מגולה לבעלי חנויות או לשארי אנשים שדוריהם רחוקים מבית הכנסת, שמזלזלים בתפלת מנחה וערבית להתפלל ביחידות בחנויותיהם או בבית, אוי לאותה בושה, אף אם אדם יודע בנפשו שהוא צדיק גמור וגם בטוח שתפלתו תהיה זכה וברורה, קשב נבחר לשון צדיק כשהוא מתפלל עם הציבור. ע"ש. ומבואר שלעולם יש להעדיף תפילה בציבור.

ובשו"ת תשובות והנהגות (ח"ה סימן מא) כתב, שהגאון מוילנא ותלמידו רבינו חיים מוולז'ין זצ"ל, החמירו מאוד בזה, ואף שהתפללו בכוונה גדולה, כשהיו בדרך שכרו עשרה אנשים למנין כדי שלא לחסר תפילה בציבור. ואילו היום בעונות הרבים שאנו זקוקים לרחמים גדולים, מצוי שאפילו כשבאים, אין מדקדקים להתפלל בעשרה.

להערות והארות, הנצח ות,
לעילוי נשמת וכו' 054-8566615
לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:
8444774@Gmail.com

אהל לחידוש חידושים ופנינים לשולחן השבת

"והניף אהרן את הלויים תנופה לפני ה'"

ה"חזקוני" אומר שתנופה זו של הלויים על ידי אהרן הכהן – מעשה נסים הייתה. "תנופה", כידוע, היא לארבע רוחות השמים. עוד ידוע כי מספרם של הלויים היה עשרים ושנים אלף. מעתה הבה ונחשוב: הרי מלהניף את הידיים, גם אם הן תהיינה ריקות, עשרים ושנים אלף פעמים ברציפות לארבע רוחות השמים – הידיים "נשברות"! למישהו כאן יש חשק לנסות?...

קל וחומר אם הידיים אינן ריקות... ובכל פעם צריך להרים בן אדם בידיים ולהניף אותו... והרי יש בני אדם ששוקלים... ויש צורך לעשות זאת, כאמור, עשרים ושנים אלף פעמים! ואותן יש לעשות ברציפות, במהירות, הרי אם יקח להניף כל בן אדם דקה אחת – זה יקח לאהרן שבועיים, וגם זאת בתנאי שיעבוד יומם ולילה... המדרש (תנחומא פרשת אמור אות ד) אומר שאהרן הניף את כולם ביום אחד! אתם מוזמנים לעשות לבד את החשבון באיזה קצב אהרן "עבד"... וזה לשון המדרש: "בוא וראה, כשהניף אהרן את הלויים, שנים ועשרים אלף הניף ביום אחד! כיצד היה מניף אותם? מוליד ומביא מעלה ומוריד". אמור מאתה: הכוחות הללו, להצליח לבצע את כל התנופות ביום אחד – הן בגדר נס ופלא! והנה, חז"ל (תנחומא פרשת קרח אות ג) אומרים, שאחת מן הליצניות שהתלוצץ קרח על משה ואהרן הייתה ביחס לאותן תנופות. הוא לגלג על כך שהניפו בני אדם כמו שמניפים תרנגולים... המדרש מתאר איך קרח מספר לבני ישראל בלגלוג איך הניפו אותן, בהיותו מבני הלויים: "ולא עוד אלא נטלוני בידי ורגלי והיו מניפים אותי ואומרים לי, הרי אתה טהור"... קרח! ממה אתה עושה ליצנות? מניסים? הרי כל בר דעת מבין שהתנופה הזאת הייתה מעשה ניסים מתחילתה ועד סופה! על ניסים אתה מעז ללגלג? אלא למדנו מכאן, עד כמה שלילית היא הליצנות, עד כמה ארס והרס היא מחוללת! מי שיש בו את המרה המגונה הזאת – לא מתפעל מכלום, גם מניסים גמורים, הוא עושה צחוק אחד גדול! ה' ירחם! (יחי ראובן)

שטו העם ולקטו וטחנו ברחיים או דכו במדוכה"

מובא בזוהר הק': "שטו העם ולקטו" – "שטיא הוא דא". מבאר רבי יוסף חיים זוננפלד, בספרו "חכמת חיים" כלומר: שוטים הם אלו שהשתטחו על הארץ ללקוט את המן, שכן מה ששייך ומיועד לאדם, יבוא לו בנקל עד שלא יצטרך אפילו להתכופף... רבי חיים קנייבסקי היה רגיל לומר: "אם נגזר על אדם פרנסה, ימכור נוצות ויתעשר, ואם לא נגזר, אפילו ימכור מטילי זהב, יהיה עני".

אהל המעשה

"ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה"

מעשה באברך, שזה לו כבר כמה שנים מנישואיו, ועדיין לא זכה להיפקד בזרע של קיימא. הוא הגיע למעונו של הגאון הקדוש רבי מאיר אבוחצירא זצ"ל, ותינה לפניו את צרתו הגדולה, והפציר בו, כי יבטיח לו לזכות בפרי בטן. אמר לו הצדיק: "דע לך, כי נעשתה על ידכם פגיעה ברב שסידר לכם חופה וקידושין... טרם תבואו אליי, עליכם לפייסו...". האברך קפא על מקומו. לאחר רגעים של חיל ורעדה, הוא נזכר במה שהתרחש בחופתו, הגאון רבי דוד פוברסקי זצ"ל, ראש ישיבת פוניבז', הוא שהוזמן לסדר קידושין, וכך אירע המעשה: המחותרנים ביקשו מהגאון רבי דוד, להוסיף לכתובה כמה תנאים, שלא נהוג להכניסם לכתובה. ראש הישיבה פסק, כי אינו מסכים לכך, ומשהמשיכו האנשים לדרוש את כתיבת ההוספות בכתובה, התנצל ראש הישיבה והודיע, שלא יוכל לסדר את הקידושין, אם ימשיכו להתעקש על בקשתם. לפתע, באותם רגעי לחץ, הגיב אחד המחותרנים, 'לא נוכל לוותר בשום אופן על הוספת השורות הנחוצות הללו, ואין ברירה, גם אם כבוד הרב לא יסדר את הקידושין...'. הגאון רבי דוד לא כעס ולא התרגז כלל, וגם על פניו לא ניכרו שום סימני קפידא. מתוך שלווה ורוגע, קם ללכת, ויצא מאולם השמחות. רק בחלוף כמה דקות, התעשתו המחותרנים, ורצו אחריו להשיבו. למזלם, רכבו של ראש הישיבה טרם הספיק לעזוב את המקום, והם התחננו לפניו: 'הרב יחזור ויסדר לנו חופה וקידושין, ותהא הכתובה בדיוק כפי רצונו, אנחנו לא מתערבים יותר...'. הרב פוברסקי – ענק בענווה, שב לאולם בשמחה, סידר את הקידושין, והכל בא על מקומו בשלו. אלא, שמסתבר, כי מן השמים לא הסכימו למחול על הפגיעה בכבוד התורה... בבהילות, יצא האברך מבית רבי מאיר אבוחצירא ונסע תיכף ומיד מאשדוד, אל מעונו של ראש הישיבה רבי דוד פוברסקי בבני ברק. שטח בפניו את צרתו בדמעות, וביקש מראש הישיבה שיואיל למחול לו, 'משום שרבי מאיר אבוחצירא גילה לנו, כי עלבון כבוד התורה מפריע ומעכב כאן...'. הרב פוברסקי שמע את דברי האברך בכאב גדול, ולפתע פרץ בבכי מזעזע, על כך שבעטיו נמנע פרי בטן מזוג יהודי. לאחר מספר רגעים עת שנרגע מבכיו, מיד הצהיר מפורשות, כי מוחל במחילה גמורה ואין לו כל קפידא. עוד באותו הערב, שב האברך אל רבי מאיר אבוחצירא וסיפר לו כי הושגה המחילה. האברך לא זז משם, עד שבירכו הגאון הקדוש שיזכה להיוושע כמשאלת ליבו. ואכן, באותה השנה, זכו הזוג להיפקד במזל טוב בזרע של קיימא. (איש לרעהו)

גילוי שכינה בכותל

מעשה באדם אחד שבתו חלתה במחלה ממושכת ולא מצאו הרופאים מזור למכתה. בא האב לפני ר' יוסף וולטון זצ"ל וביקש ממנו להתפלל על בתו לרפואה שלמה. הדבר היה בשעות הצהריים, ר' יוסף אירגן מיד

טנדר עם מספר אברכים משיבת "פורת יוסף" ויחדיו נסעו לכותל המערבי, על מנת לשפוך את צקון לחשם לפני ריבון העולמים. כשהגיעה החבורה לכותל, נעמד ר' יוסף והתרפק באהבה על אבני הכותל. הוא פנה לחבורה שהצטופפה סביבו ביראת כבוד, ואמר להם: "ידוע לכם רבותי, המעשה עם רבינו האר"י הקדוש ששלח את תלמידו לכותל להתפלל. והבטיחו, שאם יזכה לגילוי השכינה – יחיה, וכן היה. דעו לכם, כי פה במקום זה נתגלתה אליו השכינה ועמד כאן והתפלל". ומיד בסיימו את סיפורו, פנה לחזור מן הכותל. ניגש אליו אחד מהחבורה ושאלו בתמיהה: האם כבודו התפלל עבור הבת החולה? אמר להם: הן! הרי למטרה זו באתי הנה! ואכן בחזרתם מן הכותל התבשרו כי חל שיפור ניכר במצבה של החולה, ואט אט שבה לאיתנה.

חכה,

אני בא לעזור לך!"

קרא אברהם לעבר ילד קטן שהתאמץ להגיע לפעמון של אחת הדירות בשכונה ולא הצליח.

משהגיע, לחץ האיש על הפעמון כשהוא שמה שהצליח לעזור לילד. להפתעתו החל הילד לרוץ.

"רגע", התבלבל אברהם.

"אתה לא מחכה שיפתחו את הדלת?"

"לא", חייך הילד,

"זה השלב שבורחים..."

הרגע הזה שהחזן לא אומר תחנון וכולם מסתובבים לחפש את הסיבה

קצת מאתו

"תחת פטרת כל רחם"

הרב מפוניבז' רבי יוסף שלמה כהנמן זצ"ל נשא פעם דרשה בפדיון הבן שבה שימש ככהן ושאל: מה פשר הנוסח שבו פונה הכהן לאבי הילד "במאי בעית טפי? ליתן לי את בנך בכורך, או לפדותו בחמישה סלעים?" וכי משהו מעלה על דעתו שהאב לא ירצה בבנו? אלא יש בשאלה משמעות עמוקה ומוסר לאב. במאי בעית טפי? מהי מטרתך העיקרית בחיים? האם הבנים, המשך הדורות ומורשה להנחיל, או שמא חמשת הסלעים, הכסף והחומריות? וזו שאלה נוקבת שהכהן הפודה מציג בפני מי שעתה הפך לאב לראשונה בחייו, כחלק מהכשרתו לקראת התפקיד הגדול, לחנך את בנו לתורה וליראת שמים... בראשית ימיו של רבי יעקב קמינצקי בארצות הברית, כיהן ברבנות טורונטו, שיהודיה באותם ימים היו פשוטים ותמימים. יום אחד הוזמן לפדיון הבן, ובפניו הוצג "מר סגל" אבי אימו של התינוק. לשמע השם התעניין רבי יעקב אם הוא לוי, וכשנענה בחיוב אמר: אם כך אין צורך בפדיון, שכן אמו של הילד בת לוי... וכדי לא לצער את המוזמנים אמר: "בהגעת התינוק לגיל חודש הוא הופך לבר קימא וזו סיבה מספקת לחגוג... אלא שהאב המאוכזב טען כלפי רבי יעקב "כי אין זה הוגן לקפח את בני מפדיון הבן בעוד יתר אחיו הגדולים זכו לכך"... והתברר כי התינוק גם לא היה בכור...

"ונפשנו יבשה אין כל"

סיפר הצדיק רבי יעקב צבי זצ"ל מפוריטוב בשם רבו, הסבא קדישא מרדושיץ, כשהיו קובלים בפניו על מיעוט עבודת השם יתברך, היה משיב: "תכיר טובה על מצבך, כי יש עדיין גרוע יותר!" תשאף להתעלות, תשתוקק ליותר, אבל אל תאמר: "אין כל", תודה על מה שיש! סיפר אברך: משך תקופה ארוכה התהלכתי בתחושה קשה. אמנם למדתי, הוספתי ידע, חידשתי חידושי תורה. אבל ידעתי מה דלות ידיעותי לעומת ים התורה. הן איני יודע מסכת אחת על בוריה. לא אוכל לעמוד במבחן מקיף בהלכות שבת. בקצרה, קטונתי... יום אחד פוגש בי בעל תשובה 'טרי'. בחור שלא הכרתי, לא ראיתו מימי, ואומר לי: "אני מקנא בך כל כך!" ענית לו: "הרי אינך מכיר אותי, אינך יודע האם אני בקי בהלכה, בתלמוד, באגדה - מניין תדע שיש לך במה לקנא בי?" והוא ענה: "אבל אתה יודע לקרוא אותיות רש"י"... ואז, סיפר, חלפה בו המחשבה: הוא צודק כל כך! מיליוני יהודים בעולם אינם יודעים לקרוא אותיות עבריות - כמה תודה מגיעה לבורא עולם שזיכנו לדעת לשון הקודש! ומרבבות אלפי היהודים דוברי העברית, כמה יודעים אותיות רש"י! כמה יודעים לתלמוד משנה, שלא לומר: דף גמרא! מאות אלפי יהודים יקרים בארץ הקודש אינם יודעים את סדר התפילה, אינם יודעים מהו שולחן שבת, אווירת מועד, קדושת חג! אשרינו, מה טוב חלקנו, מה נעים גורלנו, על כל פיסת ידע, על כל שלב ודרגה! נשאף ליותר, נרצה עוד, נעמול ובסייעתא דשמיא נשיג - אבל נכיר תודה על ה"יש" הגדול, על האוצר שכבר רכשנו. שלא נהיה כפויי טובה חלילה, אלא נודה על העבר ועל ההווה, ומתוך ההודיה נבקש על העתיד! (וקראת לשבת עונג)

לבריאות ברכה והצלחה
סמי בן חילוה הי"ו
שמחה בת שרה הי"ו
הם וילדיהם וכל אשר להם.

סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו

שיעור בפרשת שבוע
מהרב **שמשון פוקס שליט"א**
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
בביכני"ס **אור אבנר**
רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד
מנחה - בשעה **19:10**

בית הכנסת
"עולי בבל"
ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל
שחרית - 7:30
מנחה ערבית - 19:15
שיעורי תורה מידי יום
שעה לפני מנחה

יום א' ב' ה'
רב בית הכנסת
הרב יהונתן אמדי שליט"א
יום ג'
הרב **שמשון פוקס שליט"א**
יום ד'
הרב **נאור דרשני שליט"א**
יום ה' -
הרב **רפאל עגיב שליט"א**
בשעה **20:00**
"יש קונה עולמו בשעה אחת"

שימו לב <<<<

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה
אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
שאל סאלם בן גיט ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
טוביה שרבי בן נוימה ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו

בית הכנסת **"היכל יצחק דוד"**
רח' דוד אלעזר 18
תפילת שחרית 6:30
מנחה וערבית (סמוכות) 19:15
שיעורי תורה מידי יום אחרי ערבית
יום א' - הרב **שמשון פוקס שליט"א**
יום ב' - הרב **הגאון אברהם הכהן שליט"א**
יום ג' - הרב **שלום אטלן שליט"א**
יום ד' - הרב **בן יאבו שליט"א**
יום ה' - הרב **דניאל קמחי שליט"א**

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה **20:00**
ערבית מאוחרת: יום ב' **20:45** יום ד' **20:45** יום ה' **21:00**